

at det har været Academiets Medlemmer, som have givet Indstilling til Indkjøb af Malerier. Vistnok blev der saaledes, ifølge Efterretninger fra Folk, jeg kan stole paa — vistnok blev der i det første Aar, nemlig 1848, indkjøbt nogle Malerier, som ikke egentlig kunde siges at være en Prydelse for Galleriet, men det skete netop, fordi der ligeved Krigen Udbrud var kommet en saadan Tilbagegang, om jeg saa maa sige, med Hensyn til hele det friske Liv i Kunsten, at netop i det Dieblif kunde den Sum af 3000 Rbd. spille en ikke ganske uvigtig Rolle som Opmuntring for Kunsten.

Nu kan der jo vistnok være noget Spørgsmaal, om man skulde lægge Bægt fortrinshvis paa denne Opmuntring, og saa hense på disse 3,000 Rbd. til Kunstacademiets Budget; og blot ved Siden deraf bestemme, at disse Malerier ikke skulde blive i Kunstacademiets Eie, men overleveres til Galleriet, eller om man skulde lægge Bægt fortrinshvis paa Indkjøb af Malerier, som en Forøgelse af Samlingen, som dog bør ske i den samme Aand, og som rigtigt har sin Plads ved Malerigalleriet. Jeg troer imidlertid, at det er bedst, at det bliver ved Akademiet, netop for at udhæve Tendensen med disse 3000 Rbd., som hovedsagelig bestemte til Kunstens Opmuntring; og derfor har jeg troet principalt at burde henstille, at Summen overføres til Kunstacademiet. Imidlertid, som sagt, jeg lægger ikke nogen særdeles Bægt paa, om man ihedestfor det principale Forslag antager det subsidiaire, hvorved de 3,000 Rbd. kom til at staa ved Galleriet, thi jeg maa ansee det for en i Praxis meget uvæsentlig Bestemmelse, om Udvalget af Malerierne overlades Kunstacademiets Præsæs alene eller i Forbindelse med Galleriets Bestyrelse; thi disse Folk vilde vel ikke, eller idetmindste nogle af dem, være Medlemmer af Akademiet; og er der en Enkelt, som ikke er det, saa vil hans Stemme hverken tælle stort fra eller til. Men forsaavidt Forsamlingen vil finde Betænkelighed, ved at lade Kunstacademiets Medlemmer, trods det, som jeg har oplyst om Maa den, hvorpaa de have røgtet deres Hverv i de 2 sidste Aar, foretage dette Udvalg og derefter indstille til Cultusministeriet, saa maa jeg meget stærkt holde paa det aldeles subsidiaire

Forslag, som gaaer ud paa, at Udvalget ikke skal foretages alene af Galleri-Inspecteurerne, men af Galleribestyrelsen i Forbindelse med 4 af Kunstacademiets Medlemmer. Jeg skal naturligvis ikke i fjerneste Maade indlade mig paa en personlig Strid, som jeg ikke er competent til at dømme i, om hvem der maatte antages at være i dette Dieblif den meest Sagkyndige, og hvem man bedst kan overlade Udvalget til. Men jeg holder paa, at det er principrigtigt i det Hele, at man i saadanne Tilfælde overlader Udvalget af Kunstværker til dem, hvor man i det Hele taget maa formode efter Tingenes naturlige Gang at finde den størst mulige Kunstforstand, den størst mulige Upartifshed og den størst mulige Frigjørelse fra alle personlige tilfældige Sympathier. Jeg troer, at det Rigtigste er, at man overlader det til Kunstacademiet; og hvis man vil finde, at der er noget Betænkeligt eller Principstridigt i at lade hele Akademiet deltage i et saadant Udvalg, fordi der blandt dets Medlemmer kunde være En og Anden, hvis Kunstværker der kunde være Spørgsmaal om at kjøbe, saa da i alt Fald til et Udvalg af Akademiet, som kunde arbejde i Forening med Galleriets Bestyrelse. Man vilde vistnok kaste en ufortjent Skygge paa Kunstacademiet, hvis man vilde tvivle om, at Akademiet altid vilde vælge de 4 Deligerede til Comiteen blandt dem, hvis Arbejder der ikke kunde være Spørgsmaal om at indkjøbe.

Cultusministeren: Ved de første Punkter af det ærede Udvalgs Indstilling med Hensyn til Cultusministeriet, som for Diebliffet er under Forhandling, skal jeg tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger. Hvad de 2 første Poster angaaer, skal jeg dertil ikke knytte nogen som helst Grundring. Ved de 2 Gageforholdelser, hvorpaa jeg har andraget, var jeg gaaet ud fra Synsmaader, som jeg frygter for, at jeg idag ikke vil kunne gjøre gjældende her. Jeg troer vistnok, at begge disse Embedsmand ved deres Arbejde og Anstrængelse have Krav paa en Belønning og forøget Indtægt; men jeg vil tillige indrømme, at deres Stilling paa den hele Embedsbane ikke endnu er en saadan, at jeg ligeoverfor en strengere